

Dosarul nr. 2ra-825/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Cucerescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malii, E. Palanciuc)

DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratul Național de Patrulare,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugen Cartac împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General de Poliție, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care au fost admise apelurile declarate de Ministerul Justiției, Inspectoratului General de Poliție și Inspectoratul Național de Patrulare,

c o n s t a t ă :

La 30 august 2017 Eugen Cartac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 13 februarie 2016 de către agentul constatator, inspector al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP MAI, Alexandru Fedorenco a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria nr.MA103 290365 în privința lui Eugen Cartac, în baza art.240 al.(1) Cod contravențional, pentru faptul că la data de 13 februarie 2016, ora 14.30, conducând automobilul de model „Nissan Primastar” cu n/î XXXXX, pe str. G.Vieru - Ierusalim mun. Chișinău, a neglijat cerințele indicatorului rutier 4.1.2. al Regulamentului de Circulație Rutiere – „direcție obligatorie de deplasare la dreaptă”.

Prin decizia agentului constatator din 13 februarie 2016 a fost sancționat conform art. 240 al.(1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 20 unități contravenționale, ce constituie 400 lei și 3 puncte de penalizare.

A relatat reclamantul că, nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, a depus contestație, care prin hotărârea din 31 martie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin decizia din 19 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău recursul declarat de către dânsul a fost admis cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani contestația depusă de Eugen Cartac a fost admisă parțial, fiind anulat proces-verbal seria nr. MAI03 290365 din 13 februarie 2016 cu privire la sancționarea reclamantului și respinse pretențiile privind compensarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată. Hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nu a fost contestată de către agentul constatator.

A mai declarat reclamantul că în urma întocmirii procesului-verbal, tragerii la răspundere contravenționale, fără vinovăție, a fost nevoit să-și apere interesele și drepturile sale. Mai mult, reprezentantul agentului constatator a continuat să afirme că procesul-verbal întocmit față de Eugen Cartac a fost corect și în corespundere cu prevederile legii.

Astfel, pentru a-și apăra drepturile în instanța de judecată a fost nevoit să suporte cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 4 200 de lei.

Totodată, a indicat că pe parcursul examinării cauzei a procurat „Regulament GOST-52289” pentru a demonstra în instanță faptul că semnul rutier 4.1.2. „direcție obligatorie de deplasare la dreapta” instalat pe partea stângă a carosabilului ca semnul de dublare și lipsa semnului rutier pe partea dreaptă a carosabilului este o încălcare din partea persoanelor și organelor responsabile pentru siguranța la traficului rutier, suportând cheltuielile pentru procurarea acestuia în mărime de 277,30 lei, ceea ce este confirmat prin bonul de plată nr.176.

Deci a suportat un prejudiciu material în sumă de 4 477, 30 de lei.

A mai specificat că, lucrează ca șofer în organizația internațională EUBAM din anul 2010, transportând, zilnic, persoane străine, ce se află în Republica Moldova la lucru din această organizația. EUBAM stabilește cerințe stricte față de șoferii care lucrează și anume: cunoașterea limbii engleze, disciplină, exactitatea în îndeplinirea ordinelor și indicațiilor, respectarea regulilor de trafic rutier, garanția siguranței pasagerilor transportați, haine și îmbrăcăminte elegante, cunoașterea perfectă a regulilor din traficul rutier, fiind considerat un factor negativ sancționarea șoferului cu pedepse contravenționale și puncte de penalizare.

Prin urmare, întocmirea procesului verbal și aplicarea sancțiunii, i-a cauzat suferințe morale și psihice, ținând cont că încălcarea în realitate nu a avut loc, fiind demonstrată nevinovăția sa pe parcurs a unui an, având și un impact asupra calității îndeplinirii obligațiilor de muncă.

A solicitat reclamantul repararea prejudiciului material în mărime de 4477,30 de lei, a prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 03 martie 2018 Eugen Cartac a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, înaintându-le și împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției, invocând în calitate de intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Patrulare.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea și încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Eugen Cartac prejudiciul moral în sumă de 1000 de lei și prejudiciul material în mărime de 4477, 30 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al MAI și Inspectoratul Național de Patrulare, casată hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii; a fost încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Eugen Cartac prejudiciul moral în mărime de 1000 de lei și prejudiciul material în sumă de 4477, 30 de lei; în rest pretențiile au fost respinse.

La 01 martie 2019 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

În acest sens a relatat că, dreptul persoanei la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanței de judecată apare în cazurile stabilite expres prin dispozițiile art.6 al Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, însă nici o condiție din cele prevăzute la norma dată nu se regăsește în justificarea pretențiilor lui Eugen Cartac.

Recurentul a menționat că Eugen Cartac nu a fost supus ilegal arestului contravențional, reținerii contravenționale ilegale, precum și nu i-a fost aplicată ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată, or, ultimul nu a fost tras la răspundere contravențională pentru a solicita repararea prejudiciului din bugetul de stat.

Totodată a indicat că Eugen Cartac nu a prezentat probe care să ateste cauzarea frustrărilor, stresului și a neliniștii, ponegririi onoarei, demnității și reputației sale, astfel încât să constituie temei de despăgubire din partea statului.

La 18 aprilie 2019 Inspectoratul General al Poliției al MAI și Inspectoratul Național de Patrulare au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Eugen Cartac să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de recurs au indicat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le lipsite de suport juridic și neargumentate.

Astfel, au relatat că instanța de apel în mod eronat a concluzionat asupra faptului aplicării prevederilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, prin prisma

prevederilor art. 2 din lege, or, instanțele ierarhic inferioare urmau să analizeze existența acțiunilor ilicite ale organului constatator și respectiv constatarea caracterului intenționat al acestor acțiuni, ceea ce nu a fost.

Totodată, consideră recurenții că dreptul persoanei de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul și perioada procesului contravențional, iar procesul contravențional a fost finalizat, fapt demonstrat prin hotărârile emise pe cauza contravențională, astfel că intimatul avea dreptul de a solicita repararea prejudiciului în cadrul procesului contravențional, însă acesta din motive necunoscute nu a făcut-o.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 ianuarie 2019, și a fost expediată părților la 12 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursurile declarate la 01 martie 2019 și 18 aprilie 2019, sunt în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 15 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratul Național de Patrulare admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratul Național de Patrulare și va casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în

cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, stabilește că circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General de Poliție, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Inspectoratul Național de Patrulare, Eugen Cartac a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 4477,30 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea acțiunii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acesteia și încasării din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Eugen Cartac a prejudiciului moral în sumă de 1000 de lei și a prejudiciului material în mărime de 4477,30 de lei.

Judecând apelurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratul Național de Patrulare, instanța de apel le-a admis, a casat hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii prin care a fost încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Eugen Cartac prejudiciul moral în mărime de 1000 de lei și prejudiciul material în sumă de 4477,30 de lei, în rest pretențiile au fost respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, constată, însă că, instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere eronată materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Astfel, materialele cauzei denotă că la 13 februarie 2016, în privința lui Eugen Cartac a fost întocmit de către agentul constatator, inspector al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP MAI, Alexandru Fedorenco proces-verbal cu privire la contravenție, în baza art.240 al.(1) Cod contravențional, pe faptul că la data de 13 februarie 2016, ora 14.30, conducând automobilul de model „Nissan Primastar” cu n/î XXXXX, pe str. G.Vieru - Ierusalim mun. Chișinău, a neglijat cerințele indicatorului rutier 4.1.2. al Regulamentului de Circulație Rutiere – „direcție obligatorie de deplasare la dreapta”.

Prin decizia agentului constatator din 13 februarie 2016 a fost sancționat conform art. 240 al.(1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 20 unități contravenționale, ce constituie 400 lei și 3 puncte de penalizare.

S-a mai constat că nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare, Eugen Cartac le-a contestat, iar prin hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani contestația depusă de Eugen Cartac a fost admisă parțial, fiind anulat proces-verbal seria nr. MAI03 290365 din 13 februarie 2016 și respinse pretențiile privind compensarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată. Hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost menținută prin decizia din 23 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art.383 alin. (3) din Codul contravențional (în redacția în vigoare până la 09 decembrie 2018) persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

În temeiul art.441 alin. (1) Cod contravențional, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs conchide că Eugen Cartac dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul procesului contravențional, or, acesta prin hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, menținută prin decizia din 23 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost repus în drepturi.

În acest sens se atestă că normele care stabilesc drepturile de recuperare a prejudiciului cauzat sunt aplicabile nu doar în cadrul proceselor contravenționale, ci pot fi aplicabile și în cadrul unui proces civil distinct care în speță a și fost inițiat de către reclamant.

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că CtEDO în jurisprudența sa constantă în materie [a se vedea, printre altele, Ezech și Connors împotriva Regatului Unit al Marii Britanii (GC), nr. 39665/98 și 40086/98, pct.120, CEDO 2003-X], consideră că, în ciuda naturii pecuniare a sancțiunii aplicate efectiv reclamantului, a cuantumului redus al acesteia și a naturii civile a legii care sancționează contravenția respectivă, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale (cauza Anghel vs România, hotărârea din 04 octombrie 2007).

Analizând caracterul „penal” al contravenției, Curtea a statuat că o eventuala distincție între contravenții și infracțiuni în legislația internă a statelor semnatare ale Convenției, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art. 6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil.

În cauza Kadubec vs Slovacia, hotărârea din 02 septembrie 1998, Curtea reține că și dacă o contravenție nu este reglementată în domeniul dreptului intern al unui stat semnatar, ca fiind de natura „penala”, totuși, reglementările dreptului intern ale statului în cauză, au o valoare relativă, iar nu absolută.

În cauza Salabiaku vs Franței, hotărârea din 16 iulie 1987 și Telfner vs Austria hotărârea din 20 martie 2001, Curtea Europeană se pronunța și cu privire la aplicarea unor prezumții relative (cum este cea conferita procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției), în sensul ca nu contravin exigențelor Convenției, cu condiția ca aceste prezumții să nu impună o sarcină excesivă în privința apărării celui acuzat

În acest sens, Colegiul decelează că, este necesar de a se conduce de aprecierea dată de CEDO prin echivalarea faptelor contravenționale cu faptele penale și de a aplica prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, fără anumite diferențieri, având în vedere că aceasta este legea specială internă instituită pentru repararea eventualelor prejudicii cauzate prin lezarea drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, conform art.3 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Respectiv, prin prisma art. 3 al Legii menționate este reparabil prejudiciul material și moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspundere contravențională, or, în privința lui Eugen Cartac a fost întocmit proces-verbal și decizie de sancționare cu privire la contravenție în baza art.240 alin. (1) Cod contravențional, însă prin hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, menținută prin decizia din 23 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost încetat procesul contravențional intentat în privința lui Eugen Cartac din motiv că nu există faptul contravenției (f.d.5-8).

Colegiul relevă că Eugen Cartac a solicitat cu titlu de prejudiciu material suma de 4477, 30 de lei, constituită din 4200 de lei cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale confirmate prin bonurile de plată seria nr.379190 din 27 mai 2016, seria nr.3799195 din 14 septembrie 2016 și seria nr. 379197 din 01 decembrie 2016 (f.d.70-72), suma de 277, 30 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru procurarea „Regulament GOST-52289”, confirmat prin factura fiscală nr.479 din 18 mai 2016 (f.d.73-74) și prejudiciul moral în mărime de 5000 de lei.

Instanța de recurs consideră că cerința cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 4477,30 de lei este întemeiată și urmează a fi admisă integral,

având în vedere că la materialele cauzei sunt probe confirmative, iar pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei este exagerată, urmând a fi admisă doar parțial prin încasarea sumei de 1000 de lei, care reprezintă o satisfacție echitabilă și rezonabilă.

Or, conform art.11 alin. (1) și (3) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

De asemenea, prin prisma Convenției CEDO, cuantumul despăgubirii trebuie astfel stabilit, încât aceasta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimile daunelor.

La caz, instanța de recurs decelează că instanța de apel eronat a dispus încasarea prejudiciului material și moral de la Ministerul Justiției, deși art. 5 alin.(1) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, stabilește că organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției, prezintă importanță că în cazul prejudiciului pretins de către Eugen Cartac urmează a fi recuperat de către organele care au aplicat ilicit amenda contravențională și anume Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Or, art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545- XIII din 25 februarie 1998, statuează expres că repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local – din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

De altfel, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Eugen Cartac s-a finalizat prin sancționarea acestuia de către agentul constator cu amendă contravențională în mărime de 20 unități contravenționale.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al MAI și Inspectoratul Național de Patrulare și va casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Eugen Cartac.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratul Național de Patrulare.

Se casează decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugen Cartac împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General de Poliție, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eugen Cartac împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General de Poliție, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Eugen Cartac prejudiciul material suportat în cadrul procesului contravențional în sumă de 4477, 30 (patru mii patru sute șaptezeci și șapte, 30) de lei și prejudiciul moral în mărime de 1000 (una mie) de lei.

În rest acțiunea se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Galina Stratulat